

МАНАЙ АЙЛШАН

ЗУРАГ ДЭЭРЭ: Московско эстрадын солист, улахоорын ба бүхсоюзна конкурсуудад лауреат Иосиф Кобзон Улаан-Удын хүгжэмэй училищны концертнэ зал соо совет дуунууды гүйсэдхэж байна.

ШЭХЭНЭЙ ШЭМЭГ НЮДЭНЭЙ ХУЖАР. Цырен-Дулма ДОНДОКОВА. ШЭХЭ ШҮЛЭГҮҮД. Хоёр үхибүүдэй хуби заяан тухай. Буряад арадай наадан.

ШЭНЭ ШҮЛЭГҮҮДЭЭ

Шинин нюдөөр, Залуу дүүхэй, Шэртээн энэ дэлхэй, Шинин зурхоор, Залуу дүүхэй, Шагнанам энэ дэлхэй. Залуу бэрхэ дүүхэй, Замбине мэдэхэ хүсэлтэйш, Зай, тэрш байн гэлий, Замбиний тээ эхилдэг хэмнай Заахан борохон гэрээшини, Заадаа мурлээн зүргэвөөшини.

Газааш орхигоүйш, Гэртэш мартахгүйш, Гээхгүйш, Харни бишье энэи шэнги Хяа хаагүй абан ябанам, Хада өвдэ гарахдаа, Халта мурөөш абангүйб, Хүндэ гэжэ даажа ядажа Хүнгэлхье оролонгоүйб, Гүүлшнэгэ алхам алхатаргаа Бүдэ шэнги үргэлжэб, Хүндэтэ Эхэ оромни, Хүбүүнэй үргэлжэ ябаан дура Хүлээн аба, бү хура, Хүн түрлэтэй эрвэдэ Хүргэн энэ асарбаб, Хүбүүн зангаа, Хүбүүн наһаа Хүлэгэршэ дабаанай саана Хүлэгэршэ гээд орхиб.

ҺУР ХАРБАА ХҮГЖӨӨХЭ

Манай буряад арал хэр үгһаа хойшо ехэ хэйндэртэ «Эрэн гурбан наада» эмхидхэж сэнгэлэг байһан. Тингэжэ нотог бүзэнгэ шатуу һур харбаан, бүхэ барилдаал, мори уригдан нэгэ доро үнгэргэжэ, мэргэн харбагшад, габишай хүсэгэн болон гүйгөөшэ моридай жолоо шадамараар залта хабатайшууд тоторуулагдаа, нотаг нугагаа суурхадаг байгаа. Буряад аралдай һайндэртэ хүсэ тамирай мурьсөө үргэнөөр үүхэдэ байһан турсагташа зүйлнүүд, совет спортын тон һонирхолто хубинь болохохой.

ХУВШЫН СЭСЭГҮҮД. Э. ЛАПИНАЙ ФОТОГРАМ

РАССКАЗ ДОРЖИ ЭРДЫНЕЕВ ҮРГЭЖЭН ЭЛСЭ

Тэдэнтэй би хүрөөр лэ танилсааб. Бэээр набтархан, согтой хархан нудэтай, саб сагаан үнэтэй, долончир харасатай хүшүнэин эхэл хуёун. Хоёрдөхө дуратай байхдаан. — Хото хүртэр гүт? — гэжэ асуубаб. — Улаан-Удэ ошоно ябанайб. Басагамни хадмада гараа. Түрэ хэмэй — гэдэ, — гэжэ хэлэб. — Оо, түрэ?! — Тимэ даа. Дулмаани залуухан юм. Ияал хори гаража ябана. Теэд бодожо ошонон һурагтай даа. — Тэндэ һурадаг гүт? — Тимэ. Институдта. Энэ үедэ хүшөөтэй хамта поезде һуушта хуёун багтаастай, хан нэгэ шаажан домбо аяга хоёрые асараад. — Ногон сайнтай байха гэжэ хэмнайб. Энэ асарбалби даа. Ундаа хүрэхэдөө уужа байгаарайтга. Би энэ хажуудахи хүртөөтэ шатар наадахамни. Хэрэгтэй болоо һаа оглохо гэштэгүү эжэ? — гэжэ тибхда һураһан нингээр хандана. Тинхэдөө хүшүн мэдүүдүн. — Ошо, ошо, Булад, юу һураабши? — гээдхиб. Хүбүүнэй гаража ошохоор би: — Ашатай гү? — гэжэ һонирхоб. Тинхэдэмни тэрэ энэгээд. — Хари юун гэзэй юм даа... Хоюулайнай харанан хүн бүхэн ингэжэ һонирхогшо. Теэд сэхэ харюусахааа тулгардахани... Тэжэрэн үрнээрн гэгшэлэн даа, — гэдэ. — Урн-рин гэгшэдээ... Басагантай баһа? — Тимэ. Эдэ хоёр үхибүүд намтай худалһаар энэ болсон зон гэгшэ... Хүшүн сайгаа һүлэжэ, абыасгайһаар һороод, ойр зураханга абагүй боллоо. Олон жэжэ уршадаагар зүүһүлэн нуур дээрэн тингэжэ гэжэ бартайхан урман наадангаанда. Сэдхэлээр амар, һайн үргэжэтай, ханагага элөөхэ юумэгүй хүшүд огээл нимэ дүүрэн шарайтай байдаг. Тэрэнтэй хоёрдөхө дураман яаха аргагүй хүрэнэ. Байгаа, һуужа ядахдаа: — Нопоибирск дээрһээ һуугаа һи гүт даа? — гэдэб. — Тимэ. Тэндэ худалдаг. Дээдэ һургуули дүүргэн асауу үлөө юм. Эрдэмтэй болонхой! Энэ үгһе яаха аргагүй омоогоор, һайхан татажа хэлхэдэнь, бишье ойгтоб. Хүшүн хуёуһээрээ бахархан. Булад эхэ залуу хүн. Тэрэн тухай: «Иагаа эртүүр эрдэмтэн боложо шадда гэшөө?» — гэжэ хана халаараа ошоно хараха дураман хүрөөб. Теэд гэгтэ хүшүн: — Хорн найматай болоо, — гэдэ, Булад тухайгаа хоёрбэ. — Дүлдэрага дээрэ, үшөө һургуулида яахадан, Нопоибирскһээ эрдэмтэд эрхэ абаһан хэн. Юу талһаа гаранаар, арбад жэл болоо хүн даа. Басаган бидэ хоёр тэндэ байдаг аад, тэрэнтэйгээ институтда ороходо, бинь хуёуһээ ошоо һом...